

ОСТРЯНКО Володимир Петрович

*Випускник автомобільного
факультету (1976)*

Директор ПАТ «Автомобільне транспортне підприємство № 2562» м. Чернігова.
Заслужений працівник транспорту України

Народився 21 липня 1953 р. у с. Кобижча Бобровицького району Чернігівської області. Батько, Петро Федорович Острианко, працював водієм, мати, Ганна Купріянівна, — вчителем у школі.

У 1971 р. В. П. Острианко вступив на автомобільний факультет Київського автомобільно-дорожнього інституту. Володимир Петрович і досі добре пам'ятає, як зав'язувалися знайомства та зароджувалася дружба у студентському таборі в с. Плюти та на збиранні врожаю в с. Білогородка. Друзі, яких зводили та єднали такі практики, потім зазвичай селилися разом у інститутському гуртожитку. А дружба, народжена в перші дні навчання, дуже часто продовжується упродовж десятиліть. Так у групі Володимира Острианка навчалися студенти з Молдови, які потім за направленням поїхали працювати на Батьківщину. Але він і досі підтримує міцні дружні взаємини з Г. П. Булгару. Друзі обов'язково принаймні раз на тиждень телефонують один одному, діляться усіма радощами та бідами.

Студентські роки, проведені у стінах КАДІ, були багаті й на цікаві, кумедні епізоди. Наприклад, у 70-ті рр. багато студентів, прагнучи розбагатіти, грали у «Спортлото». Запеклим гравцем був і одногрупник Володимира Острианка Володимир Васильович Смакал, який любив не тільки сам грати у «Спортлото», а й залучати інших та не пропускав можливості погрозувати з неофіта. Одного разу, загітувавши на гру молодшого на два роки студента-економіста, він замість одного білета взяв два. Далі схема була простою: коли оголосили виграшні номери, Володимир Васильович записав їх у чистий білет, якого підклав до кишені свого напарника замість того, який не виграв. Відтак його компаньйон декілька днів ходив коридорами інституту, мов справжній герой, доки друзі врешті не пояснили, як саме його обдурив В. В. Смакал.

Перші виробничі навички Володимир Петрович Острианко здобув, працюючи на «госптемі» під керівництвом доцента В. М. Токаренка, що став для студентів першим старшим товаришем, який готував їх до роботи на виробництві. А піврічне диплом-

не проектування дало можливість осмислити та узагальнити знання, відчутти себе фахівцями в галузі автомобільного транспорту.

У 1976 р., після закінчення КАДІ, В. П. Острианко розпочав трудову діяльність у автомобільному транспортному підприємстві № 2562. Відтоді Володимир Петрович незмінно працює в цій організації ось уже майже 40 років. Пройшов шлях від старшого механіка транспортної дільниці до директора підприємства.

Під керівництвом Володимира Острианка була проведена реконструкція та модернізація бази автотранспортного підприємства. Також очолюване ним АТП зробило вагомий внесок у реалізацію важливих державних завдань: мобілізацію транспорту на ліквідацію наслідків аварії на ЧАЕС, зведення новобудов для переселенців у м. Славутичі, селах Лук'янівці (Київської області), Кошівці та Улянівці (Чернігівської області).

Особлива роль у розбудові підприємства належить президентові банку «Аваль», народному депутату Ф. І. Шпигу, який вірив у те, що виробництво — це головне, це «та курка, що несе золоті яйця», а тому активно його кредитував. Ці кредити дали змогу оновити рухомий склад підприємства, а отже — розвиватися. Завдяки наявності потужного парку ПАТ «АТП № 2562» брало участь у будівництві таких великих транспортних магістралей, як Київ–Одеса, Кіпті–Москва, Бориспільська траса тощо.

Володимир Петрович Острианко — заслужений працівник транспорту України, дійсний член Академії будівництва України. За сумлінну працю, вагомий особистий внесок у розвиток і зміцнення Української держави нагороджений Грамотою Президента України.

Одружений, дружина Наталія Пантеліївна — вчитель за фахом. Подружжя виховало трьох дітей: доньок Юлію, яка нині є оперною співачкою, Яну, яка працює дизайнером-модельєром, і сина Сергія — студента Екзетерського університету (Велика Британія). Мають чотирьох онуків.